

ב כסלו תשפ"ד, 15 בנובמבר 2023 עלון 2666 afikim.alon@gmail.com

אני מאמין באמונה שלמה
שאלה השמיים ושזאת האדמה
כאן היה עבר, פה יהיה עתיד
האמנתי פעם - אני מאמין תמיד

וכשסופה עוברת וביתי רועד
חוזר אליי ניגון ישן שבזכותו הוא עוד עומד

אני מאמין באמונה שלמה
גם בעיניים של אחי אני מוצא סימן
שאני לא לבד, שבלי מילים נגיד
האמנו פעם ונאמין תמיד

וכשסופה עוברת וביתי רועד
חוזר אליי ניגון ישן שבזכותו הוא עוד עומד

אני מאמין באמונה שלמה
בצחוק הילדים על הדשא שיצמח
כאן היה עבר, פה יהיה עתיד
האמנתי פעם - אני מאמין תמיד.

אריאל הורוביץ. אוקטובר 2023

צילם במילואים: אורי הירשפלד

טור פתיחה

7 באוקטובר, יום שמחת תורה, בוקר שבת טיפוסי, שקט.
והזמן עמד מלכת.
ולפעמים גם לי נגמרות המילים.
מאיה

אורלי גוטמן | אזורי זמן
בין היום לאתמול
מפריד יום.
בין אתמול לשלשום
מפריד יום.
בין שבועה באוקטובר
לששה באוקטובר
מפרידה
תהום.
ויהי ערב ויהי בקר -
גיהנום.

כיתת הכוננות

אנו חברי כיתת הכוננות באפיקים רוצים להביע את מלוא הערכה לרבש"צ שלנו עילם תומר:
ביום פקודה, ב"שבת השחורה" 7.10.2023 - הכיתה שהוקפצה הייתה מאורגנת ומתוקתקת, לכולם היו
נשקים על שמם, אפודים קרמיים, ציוד רפואי, כל הדרוש לעמידה מול האויב ומספר נשקים רב.
הלוואי והנהגת המדינה הייתה פועלת באופן זה!

מודים לך על המסירות!
בתקווה לימים שקטים,
כיתת כוננות אפיקים

דבר יו"ר ועד ההנהלה

קהילה יקרה

שבועות קשים עוברים על כולנו, מלחמה השתלטה על יומנו ובצידה אבל וצער רב, דאגה לשלום מכרינו ובני משפחה. ימים אלו מלווים במתח, חרדה וקושי ואנו עושים ככול שביכולתנו להקל ולנהל שגרה, גם אם היא מכונה בפנינו שגרת חירום. בימים אלו אנו עדים לחוזה של הקהילה שלנו, להתנדבות, להכללה ולפתיחת ביתנו עבור מי שזקוק לכך ולעזרה הדדית ללא תנאים.

בצד המלחמה והחירום, המקלטים, המחסות וההקפצות אנו פועלים במשנה מרץ ומנסים להחזיר את הקיבוץ לפעילות מלאה ככול שניתן. בשטח כבר ניתן לראות כי מערכות החינוך שלנו מתפקדות מצוין ובאופן מלא, חדר-האוכל שוקק חיים, חוגי הספורט מתקיימים קבוע ופעילויות נוספות שבות לפעול. נכון, לא תמיד ניתן לתת מענה מהיר לכל נושא ועניין אך אנו פועלים לנהל שגרה מלאה לצד החרום.

אף על פי שעדיין לא הגיע הזמן לסכם, אני בוחר לציין אדם אחד ולומר תודה למי שבשגרה ובחירום עושה עבודתו כרבש"צ הקיבוץ (רכז ביטחון שוטף צבאי) במסירות, בדבקות, בקפדנות ובצניעות ללא סוף. תודה לך עילם על מי שאתה, על המוכנות והראיה לרחוק ועל עוד דברים רבים שקצרה היריעה מלהזכיר.

בחג הפסח, בסוף ההגדה הקיבוצית שלנו, ישנו שיר שקרוב לליבה של עופר ואני מניח שגם לליבותיהם של חובבי הסדר בחדר-האוכל שלנו. **"וְקָרַב פְּזוֹרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִים, וְנִפְּוֹצוּתֵינוּ כְּנֶס מִיְרֵכְתִּי אֶרֶץ"** הוא המשפט המלא עליו מבוסס השיר ומקבל בימינו משנה תוקף ומשמעות כפולה. קריאה זו היא שיר ותפילה להשבת כל התינוקות והילדים, הנשים והקשישים, החיילות והחיילים שנחטפו, והיא גם דרישה בשלומם של בנינו ובנותינו, חברינו וחברותינו המשרתים בצה"ל ובכוחות הביטחון, מי ייתן וכולכם תשובו אלינו במהרה ובבטחה. ואסיים בשיר של עידן רייכל שממצה את הרגש, הסערה והתקווה שכולנו מרגישים בימים אלו.

מנעי קולך מבכי

כי בלילות שנתך נודדת
וכל חלום הוא למורא
הטי אז את אוזנך לשקט
קול חסד רחמים עוד יעלה
הנה הוא בא
כי בשבילו נפשך נשמרת
הרי קרבה היא השעה
עד ששודד בזרועותייך
ייפול בסוף הדרך כשישובו לגבולם
רק מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה
כי השער יפתח לו
יבוא בו בסערה כשישובו לגבולם
עד אל נחלי המים
דרך שארית כוחך
אם ישיבנו אז נשובה
מנעי קולך מבכי
יש תקווה לאחרייתך
רק מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה
כי השער יפתח לו
יבוא בו בסערה כשישובו לגבולם.

**ימים של שקט לכל קהילת אפיקים ולעם ישראל.
אמיר רומנו**

דברים שנשאו על קברו

קיבוץ אפיקים אבל על מותו של חברנו

אילן דומוביץ' ז"ל

ומשתתף בצערם של
עפרה, עירא, הגר, שיקו, גיא,
בני המשפחה והחברים.
יהי זכרו ברוך!

הספד בית אפיקים

היום אנו מביאים למנוחת עולמים את חברנו, אילן דומוביץ' בן 86 במותו.
אילן, בנם של חנה ומשה. האב משה נולד בליטא ועלה עם משפחתו לארץ ישראל ב- 1919 כשהוא בן 8.
בשנת 1935 נסע לביקור משפחתי בליטא, שם פגש את חנה, שם הם התחתנו ועלו ארצה לירושלים.
כל משפחתם נספתה בשואה.
אילן נולד בירושלים ב-1937, שם גם נולדה אחותו ורדה ב-1951.
ב-1955 התגייס לצה"ל ושירת כקצין בגבעתי. במהלך השרות עבר לנח"ל, שם הכיר את החיילת עפרה קורין
מקיבוץ אפיקים והם נהיו לזוג. ב-1957 - בעקבות עפרה הגיע לאפיקים. מקום עבודתו הראשון בקיבוץ היה
בבנות, שם עבד שנתיים.
ב-1958 התחתנו עפרה ואילן באפיקים וכאן בחרו להקים את ביתם. כאן נולדו ילדיהם: עירא, הגר, שיקו וגיא.
ב-1959 עבד בענף התובלה, ב-1966 נבחר למזכיר עבודה (תפקיד שנעלם מהנוף שלנו) וב-1967 שימש בנוסף גם
סדרן עבודה (תפקיד נוסף ששייך לעבר). באותה שנה נבחר לוועדת הצעות שתפקדה גם כוועדת כוח אדם
(מושגים של פעם).
אילן השתתף במלחמת ששת הימים ונפצע בקרבות ברמת הגולן.
בשנים 1975-1977 עפרה ואילן יצאו לשליחות לאנגליה.
בשנים 1977-1986 עבד ב"קלת" כמנהל שיווק ומכירות. בשנות עבודתו במזכירות ובקלת כתב אילן באופן קבוע
עדכונים ודיווחים לעלון המשק.
ב-1986 עפרה ואילן עזבו את אפיקים ועברו לאנגליה, שם עסק בתחום העץ.
ב-1990 חזרו לאפיקים והתקבלו שוב לחברות. עם חזרתם לאפיקים התמנה אילן למנהל שירותי רכב של צמח
מפעלים.
ב-1997 נבחר לנהל את שלב ההקמה של הצימרים של אפיקים.
ב-1998 עסק ביבוא ויצוא עצים מחו"ל עד צאתו לפנסיה.

61 שנים היה אילן חבר קיבוץ אפיקים.
הוא אהב את אפיקים והיה גאה להיות אפיקופניק.
ביום ראשון 8.10.2023 נדס ליבו.
עם עפרה היקרה, 65 שנות נישואין, עם הילדים עירא, הגר, שיקו וגיא, האחות ורדה והגיס חנן, הנכדים
והנינים, המשפחה הגדולה, החברים, אבל בית אפיקים על מותו של אילן.
יהי זכרו ברוך ותהא נשמתו צרורה בצרור חינו.

כתבה: עידן הלמן

”אָדָם בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ הוּא גֵר
לְפָעָמִים עָצוּב אִו מֵר הוּא,
לְפָעָמִים פּוֹתַח דָּלָת
לְקַבֵּל מְכָר
אָבֵל לָרֵב,
אָדָם בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ נִסְגֵר.
לְפָעָמִים סוּפָה עוֹבֶרֶת
וּבֵיתוֹ נִשְׁבֵּר
אָבֵל לָרֵב,
אָדָם גַּם לְעֲצָמוֹ הוּא זֵר”

אילן, ילד טוב ירושלים, אמיתי, לא במירכאות, הגיע לאפיקים בעקבות האהבה.
אילן שלא הכרתם היה שחקן כדורסל בהפועל ירושלים,
בוגר הקונסרבטוריום למוסיקה, מפליא לנגן באקורדיון,
קצין בגבעתי בתקופת מבצע קדש,
נפצע בששת הימים בקרב ברמת הגולן כשרסיס חדר לצווארו מצד אחד ויצא מצד שני,
כמו יד נעלמה ניתבה אותו והצילה...
היום אנחנו נפרדים מאילן סופית.
האח היחיד שהיה לי אי פעם.
לפני 65 שנים, אחרי שאבא שלנו נפטר, הביא את אמא ואותי לאפיקים.
רק בזכותו הגענו למקום הזה שהאיר לנו פנים
ועל כך תמיד אודה לו.

**נפרדים ממנו בלב כבוד,
ורדה וחנן וייס**

**אילן דומוביץ ז"ל
14.1.1937–8.10.2023**

הספד לנירה אחותי

ביום שישי, לפני יומיים הייתי בבית העלמין בגבעת חיים באזכרה לבן כיתתי אברהם קורין שנפל ב"קרב סרפאוס" לפני 50 שנה. עמדתי ליד קברו וקבר אמיתי נחמני חברנו הטוב שנפל יום אחרי, אמרתי לעצמי ללא קול "פעם נוספת הפרה המדינה את החוזה עם אזרחיה. בעוד יומיים אני עומד ללוות בדרכה האחרונה את אחותי נירה שנרצחה בעקבות כשל דומה כשתי טיפות מים לאירוועי אוקטובר 73".

אינני דתי. אני לא מאמין בעולם הבא ובתחיית המתים. אני יודע שמי שהלך לא ישוב עוד. לכן, אינני מדבר אל המתים גם לא אל אחותי האהובה, אלא אליכם משפחתי היקרה, חבריה וחברותיה מקיבוץ כפר עזה, ידידי המשפחה ומוקירי זכרה.

אחותי נירה אהבה את החיים והחיים בסה"כ אהבו אותה. ילדיה מספרים שהייתה הולכת ושרה על מדרכות הקיבוץ, כך סתם, ללא סיבה. ואני אומר שהייתה לה סיבה טובה. ברוב שנותיה היא הייתה מאושרת ומסופקת בחלקה.

נכון, נירה אחותי חיה בפחד שנים רבות בצל ההפגזות, הטילים ובלוני הנפץ. יותר מכל הפחידה אותה המחשבה הטורדנית שיום אחד יחדרו מחבלים לביתה. דווקא בניית הממ"ד, שהפך ביומה האחרון למלכודת מוות, נסך בה רגיעת מה.

אומרים ש"המכשול" היה קונספציה שגויה של מערכת הביטחון והמערכת המדינית וזה נכון. הממ"ד, צר לי להגיד זאת, הוא אחיו הגדול של המכשול. שנים שתורת הלחימה של מערכת הביטחון כוללת תרחיש ודאי של חדירה ליישובי הגדר בצפון ובדרום. התושבים נקראו במקרה זה להסתגר בחדרי הביטחון. איך לא עלה בראשו של איש מאתנו, כל אזרחי המדינה, לא רק מערכת הביטחון, שהממדים שנעלים בקלות מפנים, נפתחים באותה קלות מבחוץ.

כשהתקשרתי לנירה בשעה 07:30 בבוקר באותה שבת ארורה להתעניין בשלומה, זירזתי אותה להסתגר בממ"ד, יחד עם אנגיי המטפלת שלה, ולוודא שיש להם מים. לפחות ל-8 שעות אמרתי. כשאמרה לי אנגיי שאי אפשר לנעול את הדלת, כך שלא תיפתח מבחוץ, לא האמנתי למשמע אוזני. רצתי לממ"ד בביתי והתברר לי שכך הם פני הדברים. אני אצטרך להחזיק את הידית אמרה אנגיי. נכון, אמרתי, בכל הכוח.

אני מעיד בכס היום, נכשלתי. ברגע האמת כשהייתי צריך להשיא לאחותי עצה טובה יותר, שייטכן והייתה מצילה את חייה, כמו להשעין את המיטה על הידית, לקשור את הסדין כטבעת לשים על הידית ולשבת עליו, להשתמש במקל מטאטא או מגב כמנוף לחץ על הידית, נאלמתי דום. על הכישלון הזה לא אסלח לעצמי עד יומי האחרון. מלוויה זו יש לי מסר אחד לכולנו. בשבועיים האחרונים אני שומע סביבי כל כך הרבה זעם ותביעות לנקמה אכזרית, "כזו שלא ברא השטן". ואני נחרד.

אני חרד לאובדן צלם אנוש של כל אחד מאתנו וכולנו כתברה.

מי שחושב שניתן להשיב למרצחים הנתעבים כגמולם ע"י רצח נשים וילדים באמצעות בנינו וחברינו המשרתים בצבא במשטרה ובכוחות הביטחון, איננו מבין מאומה בנפש האדם. מה שמותר מותר. היום זה משפחות מחבלים, מחר זה משפחות ערבים, מחרתיים זה משפחות שמאלנים ובעוד שבוע יד איש באחיו. לנו, למשפחות השכול, מותר להגיד הכל. לחברה האזרחית אין את המותרות האלו.

על קברה של אחותי, שנרצחה ע"י מחבלים נתעבים ובני מוות, אני אומר לכולנו, פרטים וחברה כאחד. אסור לאבד צלם אנוש. אם חפצי חיים אנו בארץ הזאת.

יש לעשות הכל על מנת למגר את הרשע, להשמיד ולהרוג את בני העוולה, מפקדיהם וסייעניהם. אבל במקביל לעשות הכל בכדי להימנע מלהיגרר אחריהם, לחקות את מעשיהם. או בקיצור להיות כמותם.

אנחנו מרגישים היום תחושה דומה מאוד למה שהמבוגרים בינו חשו לפני חמישים שנה. גם אז חשך עלינו עולמנו ומספר ההרוגים היה בלתי נתפש. איבדנו את האמון בממשלה, במדינה ובחיים טובים בארצנו.

עובדות החיים מלמדות אחרת. מאז המלחמה היא עברו עלינו פעמיים שנות דור שהיו, למרות סבבי קרב, בעיות כלכליות, ושאר צרות למיניהן, הטובות ביותר בחיי האדם על פני כדור הארץ מאז ומעולם.

חשוב שנזכור, עוד יבואו ימים טובים מאלו. החיים ממשיכים כפרטים וכחברה.

את דמותם של הנרצחים נשא בליבנו לשארית חיינו. כדי לכבד את זכרם, מוטלת עלינו החובה לעשות הכל על מנת שהחיים שלנו ושל היקרים לנו יחזרו למסלולם מהר ככל האפשר.

אסור לאבד תקווה.

מוטי קומרוב

נזכור את חללי השבת השחורה תשפ"ד ונאמץ אל ליבנו את החיים

לקראת יום ה-30 לפרוץ המלחמה - נוסח יזכור ייחודי לנרחי טבח ה-7 באוקטובר ולחללים שנפלו בהגנה על הבית על בסיס המורשת היהודית-קיבוצית. נזכור

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל בְּנָיו וּבָנוֹתָיו, הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֲמִיצִים, אֲנָשֵׁי הָעֲבוֹדָה וְהַשְּׁלוֹם, קַרְבָּנוֹת טִבַח הַשִּׁבְת הַשְּׁחוֹרָה תשפ"ד.

נִזְכֹּר אֶת הַנִּרְצָחוֹת וְהַנִּרְצָחִים בְּבֵיתָהֶם, בְּקִבּוּצֵיהֶם, בְּמוֹשְׁבֵיהֶם וּבְעָרֵים בְּחָבֵל עוֹטָף עֲזָה, שֶׁנִּפְרְצוּ וְנִכְבְּשׁוּ בְיַד אוֹיֵב אֲכָזֵר וְחָסֵר רַחֲמִים.

אֶת הָאֵם הָאוֹחֶזֶת בְּשֵׁאֲרֵית כּוֹחוֹתֶיהָ בְּיַדֵּית דָּלֶת הַבְּרָזָל לְגוֹנוֹ עַל מִשְׁפַּחְתָּהּ מִפְּנֵי הַמְּזִיד שֶׁמִּנְגָד.

אֶת הָאֵב הַמְּשֻׁלָּף אֶת יְלָדָיו מִחִלּוֹן בֵּיתָם הַבוֹעֵר וּמִזִּנְק אַחֲרֵיהֶם וְסוֹפֵג בְּגוּפוֹ אֶת קְלִיעֵי הַעוֹפְרוֹת.

אֶת הַרְעִים הַנִּמְלָטִים בְּשָׂדֵה מִפְּנֵי הַמִּרְצָחִים וּמִפְּלֵט אֵין.

נִזְכֹּר אֶת אֲמִיצֵי הַלֵּב וּבְרֵי הַלֵּב שֶׁנִּחְלְצוּ לַהֲגַנֵּת הַיְשׁוּבִים. אֶת הַלּוֹחֲמוֹת וְהַלּוֹחֲמִים בְּכַתּוֹת הַכּוֹנֵנוֹת, פְּקוּחֵי הַעֵינַיִם, שֶׁקָּדְמוּ פְּנֵי אוֹיֵב בְּנִשְׁקָם הַדָּל וְהַשְּׁלִיכוּ נַפְשָׁם מִנְּגָד.

אֶת הַחִילּוֹת וְהַחִילִים בְּמַצְבֵי הַגָּדֵר, שֶׁלְּחַמּוֹ בָּעוֹז, מַעֲטִים מוֹל רַבִּים, וְנִפְלו חָלָל.

אֶת אֲנָשֵׁי כּוֹחוֹת הַחִלּוֹף וְהַהֲצָלָה, שְׂרוֹת הַבְּטָחוֹן הַכְּלָלִי, הַמְּשֻׁטָּרָה וְצָבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁחֲשׂוּ מִרְחֵבֵי הָאָרֶץ לַעֲזֵרָת אַחֵיהֶם הַמְּתַקְפִים וְכָרְעוּ בְּשָׂדֵה הַקָּטָל.

נִזְכֹּר אֶת קַרְבָּנוֹת הַטְּרוֹר בְּיְשׁוּבֵי הַנֶּגֶב הַמַּעֲרָבִי וּבַפְּזוּרָה הַבְּדוּאֵית, שֶׁנָּה אַחַר שָׁנָה, וְעַד לְיוֹם הַזֶּה. אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הַסָּפֵר, אֶת הָאֲזָרָח וְהַחִיל, הָזֵר, הַגֵּר וְהַתּוֹשָׁב, שֶׁבְּגוּפָם הָיוּ לָנוּ לְגִבּוֹל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזֶרְעוֹ וְיִאֱבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת-הַגְּבוּרָה וְקִדְשֵׁי-הַרְצוֹן וּמִסִּירוֹת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר נִסְפוּ בַּמַּעֲרָכָה הַכְּבֵדָה. יִהְיוּ חֲלָלֵי הַשִּׁבְת הַשְּׁחוֹרָה חַתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

נִאֲמָץ אֶל לִבְנוֹ אֶת הַחַיִּים, שׁוֹרְדֵי הַתַּפֶּת וְנִצּוֹלֵי מַעֲשֵׂי הַזְּנוּעָה. אֶת הַחֲטוּפוֹת וְהַחֲטוּפִים הַכְּלוּאִים בְּמִתְתֵי עֲזָה וְאֶת הַנִּעְדָרִים שֶׁגוֹרְלָם עוֹד לֹא נוֹדַע.

אֶת הַקְּשִׁישָׁה וְהַחִיל, אֶת הַיְלָד וְהַנַּעֲרָה, אֶת בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁנִּשְׁבּוּ יַחְדָּיו, אֶת הָאֵם לְלֹא עוֹלָלֶיהָ וְאֶת הַתִּינוּק לְלֹא הוֹרָיו. הִנֵּה נְשׂוּאוֹת עֵינֵיהֶם אֲלֵינוּ, וְאֵל דְּמֵי לָנוּ עָדֵי יְשׁוּבוּ לְגִבּוֹלָם.

בצער רב אנו מודיעים על הירצחה של
נירה קומרוב רונן ז"ל
במתקפת הטרור בכפר עזה ב-7 באוקטובר
בת מחזור 8 באפיקים
קיבוץ אפיקים משתתף באבלה של המשפחה
יהי זכרה ברוך

בצער רב אנו מודיעים על הירצחה של
שושנה קליימן ברוש ז"ל
במתקפת הטרור בנחל עוז ב-7 באוקטובר
בת מחזור 18 באפיקים
קיבוץ אפיקים משתתף באבלה של המשפחה
יהי זכרה ברוך

בית אפיקים משתתף באבלה של
משפחת ויידה
על הירצחם של בתו וחתנו של איתן ויידה
סמדר מור עידן ז"ל
רועי עידן ז"ל
במתקפת הטרור בכפר עזה ב-7 באוקטובר
יהי זכרם ברוך

נִאֲמָץ אֶל לִבְנוֹ אֶת הַיְלָדוֹת וְהַיְלָדִים שֶׁגָּדְלוּ בְּצֵל הַר גֹּעַשׁ וְנִקְלְעוּ לַתַּפֶּת הַמִּתְפַּרְצָת. אֶת הַפְּצוּעוֹת וְהַפְּצוּעִים בְּגוּף וּבְנֶפֶשׁ. אֶת הַחֲרָדִים לְשָׁלוֹם וְקִירֵיהֶם הַחֲטוּפִים וְהַנִּעְדָרִים. אֶת הַיְתוּמוֹת וְהַיְתוּמִים, הָאֲלֻמְנוֹת וְהָאֲלֻמָּנִים, וְכָל לְמוּדֵי הַשְּׂכוֹל. אֶת פְּלִיטֵי הַחֶרֶב, קַהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל עַל אֲלֻפֵיהֶן, שֶׁאֲלָצוּ לְגִלוֹת מִבֵּיתֵיהֶם וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ אִימָתֵי יוֹכְלוּ לְשׁוּב. אֵל יִשְׁקֹט וְאֵל יִנְחֵם וְאֵל פּוֹג הָאֲבֵל עַד יְשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנָאֵל אֲדָמָתוֹ הַשְּׂדוּדָה, וְיָשֵׁב עָלֶיהָ לְבָטַח וּבְשָׁלוֹם לְדוֹר דוֹר.

מכון שיטים, בית השיטה

משולחן מנהל הקהילה

חברות וחברים יקרים,

בטחון - השכבה השנייה בחשיבותה בפירמידת הצרכים של מסלאו (שניה רק לצרכים פיזיולוגיים בסיסיים), כוללת את הצורך בביטחון הקיום, במקורות מחיה, ובהימנעות ממצבים מאיימים וגורמים סבל.

מרכיבים רבים בתחושת הבטחון של כל אחת ואחד מאיתנו התערערו בשבת השחורה, הבטחון בגדר גבול, בטחון בצה"ל, תחושת הבטחון בקיבוץ, בבית, בממ"ד, בקהילה ומשפחה. פיסות חסרות בפאזל שהוא השקט שלנו, הרוגע והשלווה.

עלינו יהיה לבנות ולשקם את תחושת הבטחון, כל אחד בעצמו, עם משפחתו ויקיריו. גם עלינו כהנהגה מוטלת אחריות רבה, לבנות ולשמר את תחושת הבטחון הקהילתית.

החודשים הקרובים יעמידו בפנינו מגוון אתגרים, השגרה (הלא שגרתית) צפויה עוד להשתנות ותדרוש מכולנו להתגמש ולהסתגל במהירות. אני סמוך ובטוח שנצליח, אין לי ספק, אנחנו חזקים.

שכונת גן בית

מלבד שבוע בו הופסקו העבודות בגן בית העבודה מתנהלת כסדרה, אך עם חוסרים קלים בכח אדם. בשטח עובדים צוותים של קבלן הבניה וקבלן התשתיות וההתקדמות ניכרת (ומרגשת). כחלק מהתאמות למצב הבטחוני, נדרשים הקבלנים להעביר רשימות כח אדם ורכבים מסודרות אשר עוברות לשומרים בשער לביקורת על הנכנסים. בשבועות הקרובים נמשיך במסירות בתים כאשר הכוונה הינה להמשיך לצעוד במרץ לקראת סיום הפרויקט.

חינוך

יום אחד בלבד בו המערכת לא פעלה, יום ראשון ה 8.10, מיום שני המערכת החלה לעבוד! בזמן שמערכות חינוך מקבילות בעמק (ובשאר הארץ) התאוששו לאיטן, מערכת החינוך באפיקים הסתגלה במהירות שיא, תוך התגייסות מופלאה של מירב צוותי החינוך הן בגיל הרך והן בחמ"ש. בימים הראשונים פעלה המערכת במתכונת הפגתית, מדי יום ערכנו (הנהלת החינוך) פגישות בזום, התעדכנו בהנחיות פיקוד העורף ומשרד החינוך ופעלנו על מנת להרחיב המענה ולהתאימו כך שיהיה מיטבי עבור הילדים (והוריהם) מתוך רצון לשמר עד כמה שניתן שגרת פעילות תוך שמירה על בטחון הילדים.

קרו נראות, תשתיות ומבני ציבור

כ- 80 פרויקטים אשר הוצעו על ידי מנהלי פעילויות בקהילה וכן חברי קיבוץ רבים לאחר פרסום הקול הקורא נבחנו על ידי צוות הקרו, וצומצמו בתהליך של מספר הצבעות ודיונים ל 14 פרויקטים. בשלב הבא ייערך תכנון ראשוני לפרויקטים אשר דורשים זאת ולאחר מכן תמחור. בסיום שלב זה יוצגו הפרויקטים ועלותם לוועד הנהלה, שם יתקבל האישור הסופי ונוכל לפרסם לחברים ולצאת לביצוע.

כלבים במרחב הציבורי

לפני כשבוע וחצי, ננשכה חברת קיבוץ באופן חמור על ידי כלב. אותו כלב, למרות שהיה קשור הצליח לזנק עליה ופצע אותה פצע עמוק ברגלה. מיותר לציין שמלבד הפציעה, מדובר באירוע טראומטי עבורה. ברצוני להזכיר ולחדד, חל איסור חמור על הסתובבות כלבים לא קשורים במרחב הציבורי. כלבים אשר קיים חשש שינשכו מחויבים בזמם כאשר יוצאים עמם לטיול. מלבד היות הכלבים קשורים, על האדם המטייל עמם להיות חזק מספיק על מנת שיוכל לרסנם במידה ומנסים לקפוץ/לתקוף. לא סביר, בעיקר לא בתקופה מורכבת כל כך, שחברים ותושבים יסתובבו בקיבוץ בחשש. אנא שתפו פעולה!

חברות ברזל - השקעות

לפני מספר חודשים התחלנו במהלך של השמשת המחסות באפיקים, המחסות הינם החללים התת קרקעיים מתחת לבתי הקומות בקיבוץ ותפקידם לשמש כמרחבים בטוחים מידיים בהישמע אזעקה. בנוסף, במרץ 2023 השקענו כ 30 אש"ח ברכישת ציוד חילוץ והצלה לצוות צח"י. מאז פרוץ המלחמה, האצנו באופן משמעותי הטיפול במחסות ובמקלטים, וכן הושקעו סכומים גדולים בהצטיידות ומוכנות לחירום, סך ההשקעה עד עתה מוערכת בכמה מאות אלפי שקלים. זהו זמן נפלא להגיד תודה לכלל העוסקים במלאכה, מתנדבים ובעלי תפקידים כאחד.

ביום ראשון ה-8.10 היינו אמורים כולנו לחזור מהחגים מלאים במרץ, ולהתחיל לבנות תכנית עבודה ותקציב לשנת העבודה 2024. "החיים זה מה שקורה בזמן שאתה עסוק בלתכנן תכניות אחרות" אמר ג'ון לנון, וכך אכן היה. לאחר עיכוב של כשלושה שבועות, ניגשנו כולנו לעבודה ובמרץ! מנהלי הענפים והאגפים בליווי והכוונה שלי ושל מחלקת הכספים, שוקדים על בניית תוכניות עבודה ותוכניות כלכליות לשנת התקציב הבאה. כבכל שנה, בסיום בניית התוכניות, נציג אותן לוועד ההנהלה, לציבור החברים ולאחר מכן נעלה להצבעה בקלפי.

קורן רביב

ממשרד התכנון

שלום לכולכם

מעדכנת למתעניינים במפגש זום בנושא פתרונות להקמת ממ"ד בהליך מהיר/פטור מהיתר בתנאים מסוימים שנעשה עם מועצה אזורית עמק הירדן:

ממ"ד היינו המרחב המוגן הטוב ביותר לדירות מגורים. הממ"ד הינו חדר בתוך דירה שנועד לספק מענה למצבי חירום כמו ירי רקטות או טילים. לאור המצב הביטחוני השורר במדינתנו ועל מנת לאפשר מיגון יעיל לכלל האוכלוסייה, אושר בתאריך 26.10.2023 תיקון לתקנות התכנון והבניה. התיקון מאפשר פטור מהיתר בניה לצורך הקמת ממד בתנאים מסוימים. **חשוב:** הליך הפטור אינו פוטר מהחובה לעמוד בכל הוראות החלות על המקום והמבנה. שטח המרחב המוגן הדירתי לא יפחת מ-9 מטר נטו וגם לא יותר. אין צורך בקבלת אישור מרשות מקרקעי ישראל.

מי יכול לבקש פטור: מי שהוא בעל הזכות בנכס יכול להיכלל במסלול פטור מהיתר להוספת ממ"ד. הפטור לא נועד לבית שעוד לא נבנה.

מי לא יכול להיכלל בפטור: אם הקמת הממ"ד מחייבת הקלה או שימוש חורג.

אז מה צריך לעשות אם החלטנו שאנחנו רוצים להוסיף ממ"ד:

1. התארגנות: לבחור עורך בקשה (מהנדס או אדריכל) שיכין לנו את התוכניות של הממ"ד.
2. הגשת התוכנית למשרד התכנון באפיקים.
3. עורך הבקשה מגיש את התוכנית לפיקוד העורף בהתאם להנחיות.
4. פיקוד העורף בודק תוך 14 ימי עבודה קלנדריים ומודיע לעורך הבקשה על דחיה או אישור הבקשה.
5. לאחר קבלת האישור ניתן להתחיל בביצוע.
6. בסיום הביצוע יש לשלוח הודעה לרשות המקומית ולפיקוד העורף בצירוף מסמכים מפורטים.

חשוב: ניתן להתחיל בביצוע הממ"ד רק לאחר שהתקבל אישור מפיקוד העורף.

משרד תכנון יסייע בכל מה שאפשר למי שמעוניין.

בברכה

אורית דומוביץ

אגף הבריאות והרווחה בשגרה וחירום

כמו כולם חלק ניכר מהיום הצוות שלנו עוסק בנושאים הקשורים למלחמה. קורסי עזרה ראשונה במצבי מלחמה, הכנת תיקי עזרה ראשונה, הכנת מוקד חירום רפואי לקהילה, הזמנת ציודי חירום ועוד.. לצד שיגרה שאי אפשר לדחות.

בתחום שלנו שלא כמו בתחומים אחרים אולי, לא רצוי ולעיתים קרטי לדחות עניינים הקשורים לבריאות האישית שלנו ולרווחה. חייבים לדבוק בשגרת הטיפול בגוף ובנפש.

חשוב מאוד לא לבטל תורים לרופאים מקצועיים שנקבעו מראש, מעקב ובירור חשובים מתמיד. גם אם אין חשק לנסוע למרפאות מעקב או אפילו לעבור את הכביש. הזנחה עלולה לעלות ביוקר. לא להתעלם מתופעות חדשות הקשורות לבריאות כמו נגעי עור, כאבים בלתי מוסברים ועוד.

חברים מבוגרים שמצבם הגופני הורע צריכים לבדוק עם סילבי האם הגיע הזמן לבקש גמלת סיעוד או החמרה. צוות הרווחה שלנו (אורית, נדיה, סילבי) עם יד על הדופק, ניתן להיעזר בהן בכל נושא, היום יותר מתמיד, במה שקשור לבריאות ורווחה.

המתח משפיע על כולנו, האגף תוגבר באנשי מקצוע שניתן להיעזר בהם בשעת מצוקה נפשית. אל תהססו לפנות אלי ואנתב את הבעיה למי שצריך.

המתח משפיע על המצב הגופני ויכול לבוא לידי ביטוי בכאבי ראש או צוואר, כאבי בטן, כאבי פרקים ועוד.

אחד הכלים היעילים להתמודדות עם המצב הוא **פעילות גופנית**, שמעלה את ייצור האנדורפינים, המוליכים העצביים האחראיים על התחושה הטובה, שיפור במצב הרוח, הביטחון העצמי ואיכות השינה. פעילות גופנית, גם אם לא מאומצת, מאפשרת לגוף להתמודד עם מתח במצב מבוקר.

פעילות גופנית בחברה, בחוגים, עם הטלוויזיה או הליכה ומספר תרגילים בסיסיים - יעשו את העבודה אל תוותרו!

גלאי עשן

בזמנו הותקנו גלאי עשן בבתים של חלק מהחברים מעל גיל 80. חברים בגיל הזה, שלא הותקן גלאי בביתם ומעוניינים- מוזמנים לפנות לסילבי. מומלץ לכל החברים בכל גיל - ניתן לרכוש בדואר או אצל שמעון קצר ולבניין. ניתן להתייעץ איתנו לגבי מיקום התקנת הגלאי.

חדש חדש ומומלץ!

השלמה לביטוח בריאות הראל לילדים עד גיל 21

אבחונים וטיפולים בהתפתחות הילד + מחלות קשות

כולל טיפול פסיכולוגי, טיפול באומנות, קלינאי תקשורת, תזונה, מאמן כושר אישי ועוד ועוד אצל מומחים בהסדר. עלות - 30 ש"ח לחודש, תקופת המתנה 3 חודשים כולם מתקבלים (ללא חיתום). הביטוח הוא פרטי לפנות לפנינה בנייד : 052-5216858 מי שמעוניין לשלח לו את הפוליסה.

מאחלת לכולנו ימים שקטים

עירית

בצער רב אנו מודיעים על פטירתו של

נח ציון ז"ל

בנם של הניה ומנחם ציון ז"ל

בן מחזור 18 באפיקים

ההלוויה התקיימה ב-9.11.2023

קיבוץ אפיקים משתתף בצער המשפחה

יהי זכרו ברוך

בצער רב אנו מודיעים על פטירתו של

יוסי זהרהרי ז"ל

בנם של רחל ומוליה זהרהרי ז"ל

בן מחזור 16 באפיקים

ההלוויה התקיימה ב-15.9.2023

קיבוץ אפיקים משתתף בצער המשפחה

יהי זכרו ברוך

וועדת ייעוץ בשגרת חירום

מאז תחילת המלחמה, ובמקביל לוועדות שונות בקהילה כמו החינוך התרבות והבריאות, גם הצוות שלנו התאים את ייעודו באופן זמני, מתוך הבנה שאנחנו נדרשים כרגע לפעילות קצת אחרת. בדומה לתמונת המצב במדינה, בה המענה הבטחוני והצבאי נעזר בעמידה איתנה של העורף, כך גם בקיבוץ אנחנו מאמינים שפיתוח חוסן קהילתי וחיזוק הרוח והנפש נותנים לנו מענה חשוב ועוזרים לנו להתמודד טוב יותר עם תקופה מאתגרת זו.

בחודש האחרון עסקנו בשני אפיקים עיקריים:

1. המשך מתן מענה פרטני ועזרה לאנשים בקהילה הזקוקים לתמיכה רגשית והפניה לגורמי טיפול ותמיכה מקצועיים. מטבע הדברים יש כרגע צרכים רגשיים מוגברים אצל כולנו ואנחנו ערוכים לתת מענה לכולם.
2. יצירת שיתופי פעולה עם יוזמות קהילתיות אחרות בקיבוץ כגון תמיכה במשפחות החיילים, מתן מענה רגשי קהילתי, מעורבות בנושאים חינוכיים- קהילתיים הקשורים למלחמה, ומתן מענה ראשוני למפונים.

דוגמאות לפעילויות שנעשו:

- הקמת צוותי תמיכה חירומיים לצרכי הקהילה.
- שיחות טלפוניות עם מבוגרי הקיבוץ בעזרת צוות תומכות.
- קיום מפגשי תמיכה וקבלת כלים רגשיים להתמודדות לקשישים ולכלל האוכלוסייה ביוזמתן של אודליה כהן אוליאל וענת רק.
- שיתוף פעולה עם צוות המענה הטלפוני של החמ"ל ועם צוות התומכות למשפחות המגויסים.

אנחנו נמשיך וניתן מענה קהילתי לכלל האוכלוסייה, ואתם מוזמנים לפנות אלינו להתייעצויות אישיות וכן להפנות אלינו בקשות וצרכים שהייתם רוצים לקבל עליהם מענה.

דרכי הפניה אלינו: ניתן לפנות לכל אחד מחברי הועדה באופן אישי. בנוסף ניתן לפנות לרונית מי-טל, מדריכת הורים מוסמכת בנושאים הקשורים להתמודדות הורית בתקופה מורכבת זו. טלפון: 054-7458805

תזכורת אחרונה: אנחנו ממשיכים להשתתף כפי שנקבע בטיפולים רגשיים לחברי אפיקים. החזרי טיפול לחברי אפיקים- החזר של 125 שח לפגישה ל 52 פגישות טיפוליות.

חברי ועדת ייעוץ- עטר גלסמן, מר שפירא, צקי לוי, נעמה רוט, מאיה עתיר, ניצן שפירא, עירית פורת, שירי יובל

עמק הירדן - מספרים חשובים:

יחידת המתנדבים של המועצה
הפניית בקשות - 050-5714871
הצטרפות ליחידה - 050-5714871

סיוע נפשי ובריאותי
מוקד הסיוע של המועצה - 04-6757671
מוקד שפ"ח (להורים וילדים) - 04-6709321
מוקד החירום של כללית - 2708
מוקד החירום של מכבי - 3555
מוקד החירום של מאוחדת - 3833
מוקד החירום של לאומית - 507

אזרחים ותיקים
מוקד הסיוע לאזרחים ותיקים - 8840

עדכוים נוספים בפיסבוק המועצה מועצה אזורית עמק הירדן

פ(נ)ינת התרבות

קצת קשה לכתוב. מרגיש כי אלפי שנות אור עברו מאז ערב סוכות, בו התכנסנו כולנו והיה כל כך נעים ושמח. ובכל זאת, אני רוצה להודות לאחיות זמר טוב- יעל, סמדי ואפרת (על שלוחותיהן) ונערות ונערי הפרבר ולכל מי שתרום ועזר להצלחת הערב הנהדר.

אספר קצת על מה קורה בימים אלו:

בשבועיים האחרונים אירחנו על הדשא הנעים שלנו את: **להקת רוקפור, דויד ברוזה וחמי רודנר**. לא מובן מאליו שמגיעים אלינו אמנים מפורסמים. אני יוצרת איתם קשר, מספרת על הקיבוץ ועל המפגשים שנמצאים כאן, ובזכות זה אנחנו זוכים ל"שעת הפוגה"- שעה של בריחה אל המוזיקה מהמציאות האכזרית שנכפתה עלינו.

בעקבות מתקפת הטרור הרצחנית על ישובי העוטף יצרנו מיצב למען החטופים, כאות להזדהות ולהעלאת המודעות לשחרורם: על 241 מושבים באמפי הצמדנו את תמונות החטופים והאפקט שהתקבל היה מצמרר. אנו מתפללים ומייחלים לשובם של כולם!

ביום שלישי 7.11, עם השקיעה, ציינו חודש ל"שבת השחורה" בטקס קהילתי ליד מגדל המים. הציבור הוזמן להדליק נרות זיכרון שסודרו סביב העיגול, נעמה מאור הנחתה את הטקס, שלהבת קליימן הקריאה דברים לזכר דודתה שושנה ברוש ז"ל ובסיום שרנו את ההמנון שלנו, התקווה. ברקע עמד מגדל המים שהוא בתאורה אדומה, שלט גדול לכבוד החיילים שלנו נתלה ממרפסת הקומה השנייה ומיצב שיצרו מרכזון אי' -ב', של פרחים ופרפרים צהובים, למען שובם של החטופים והשבויים קישט את כל סביבת המגדל.

ועם הפנים לעתיד:

את תוכניות שנת ה-100 נאלצנו לעצור בשלב זה. ביום שאחרי המלחמה (שיבוא בבקשה כמה שיותר מהר), נחזור בחשיבה מחודשת על ציון שנת ה-100 לאפיקים. כרגע, אני מנסה לייצר תוכן קצת שונה שמתאים לזמנים אלו. עוד מעט חנוכה וגם לו תידרש חשיבה אחרת.

**בתקווה לימים שקטים, ימים רגילים ובעיקר: ימים שמחים.
נורית גת- פלס**

צילום: שגיא בן יצחק

חמ"ל אפיקים בשגרת מלחמה

בשבת 7 באוקטובר, עם פרוץ מתקפת הטרור ביישובי העוטף, נפגשה הנהלת חמ"ל אחת ההחלטות הברורות היתה כי החמ"ל צריך לתת מענה אנושי 24/7, וכבר משעות הבוקר ביום זה החמ"ל אויש.

רשימת המתנדבות לשמירה הלכה והתגבשה ועם הזמן נהייתה קבוצה נאמנה, מלוכדת ומחוייבת של נשים טובות שאיישו את החמ"ל במזכירות מדי יום מ-16:00 אחה"צ עד למחרת בבוקר, במשמרות של שעתיים ובזוגות (כי לא נעים לבד), כולל ימי שישי ושבת כמובן.

החמ"ל במזכירות מתפעל את מוקד החירום (טלפון 04-6754109) ומענה טלפוני נעים ורגוע לתושבים, אם במקרה של חשש ופחד מהמצב, חשש מאירועים בטחוניים (אדם

חשוד, קולות ירי) ומענה אנושי בזמן אירועי אמת. בנוסף, בימים הראשונים להפעלתו, עזרו המתנדבות במתן תשובות לחברים בנושאי המקלטים. החמ"ל מהווה כתובת לכל מי שחש צורך להגיע ולקבל תמיכה בכל שעה. האור הדולק במזכירות באמצע הלילה נתן תחושת בטחון גדולה.

במקרה אמת שומרות החמ"ל יעבדו ממקלט המפקדה הממוקם מול המזכירות. אנו הקיבוץ היחידי בעמק המתפעל חמ"ל נשי שפועל משבת השחורה ב-7:00 בבוקר רצוף. אפיקים הו!

בימים האחרונים, כשהמצב אצלנו רגוע (ושרק ימשיך ככה) העברנו את מענה החמ"ל למתכונת "שומרת לילה", כאשר החל מהשעה 16:00 טלפון החירום עובר לכונניות לילה עד 8:00 בבוקר למחרת. בכל מצב של הסלמה יחזור החמ"ל לאיוש מלא 24/7.

זאת ההזדמנות שלנו להודות לכל המתנדבות הטובות, במגוון גילאים, שמשבצות את עצמן בכל שעה שצריך ולכל מי שנכנס, אמר מילה טובה, התעניין, אפה עוגות ומיני מאכלים טעימים להרמת המורל (והמשקל..). ושמירת הערנות והאופטימיות בחמ"ל.

שרק יהיו ימים טובים ושקטים

השתחררו מצה"ל:

גלי פינסקי

ליה גנקין

ראו הצלחה בדרכן החדשה, רק טוב באזרחות!

התגייסו:

איליה זהרהרי

כרמל לוינסון

צאו לשלום וחזרו לשלום, שמרו על עצמכם!

באהבה, קשר חם.

מעריך המפונים באפיקים

יום חמישי 5 באוקטובר

לאחר סיום קייטנות סוכות- מי בטריאתלון ומי בכלבנות, עוד שקלנו לרגע אם לנקות את המבנים ביום שישי ה- 6.10.23 או בראשון. הזמן דחק בנו והחלטנו לבצע ניקיון יסודי בשני המבנים.

בשבת 7 באוקטובר, כמו כל העם המופתע, הבנו כבר בשעה 11:00 שצריך להציע את המבנים ולסדרם.

מי מגיע? זאת איש לא ידע. אסנת בזמן שעל "המבצר" רעות ברק שעל "צבר" (מגורי הפרבר לשעבר), דקלה ברקן שעל הסדר ונורית סהר שעל הקשר.

וכך הגיעו להן משפחות רבות כבר בצהרי שבת וידיים מגיעות לעזור לסדר את המיטות והחדרים כך שיקבלו בכבוד את מי שמגיע מהתופת. עד 12:00 בלילה זרמו אנשים מנתיבות, שדרות, אשקלון- "רק תבואו" אמרו הבנות וצלחות כבר חיכו להן עם אוכל מרגיע, מעשה ידי קהילת אפיקים הרחבה.

הישוב בצפון פיגר ביממה והטלפונים לקבלת משפחות נותבו בצורה מסודרת למבנים שהוכרו על-ידי פיקוד העורף כמבנים למפונים. האנשים שנחתו הביאו את הסיפורים וכולנו הבנו שיש כאן מגה-אירוע. העומס הרב הצריך לוגיסטיקה, לארגון דירות פנויות בקיבוץ ואף אירוח בבתי החברים. המהירות שהורי חיילים התרימו את חדרי ילדיהם באישור טלפוני ראוי להערכה ותודה.. הקיבוץ כמרקחה. מתמלא באנשים והנפש הטובה משוועת לעזור.

אימהות לחיילים, עם דאגת עולם לילדיהם, מאפשרות לזרים להיכנס לביתו ולמבצרו הסופ"שי של ילדם.

חדר האוכל התגייס ואפשר ארוחות במחיר חבר (וגם תורם לא מעט)

בתי הילדים מאפשרים רגעי שקט לילדי המפונים, גן גורים ומיץ פטל, מתקני הספורט מתמלאים בהמוני ילדים, במספרים שהקיבוץ כבר לא הכיר.

קיבוץ חניתה, אור הנר, רעים, ברעם, שמיר- קיבוץ גלויות בקיבוץ אפיקים. בשיא 170 איש שנכנסו לביתנו.

קהילת אפיקים, על כל רבדיה, התגייסו לכל תחום: אוכל, בגדים, טואלטיקה, כביסות וכל צורך שעלה. האורחים, שמצאו אצלנו מקום בטוח וידיים פרושות לחיבוק, הוקירו תודה על השפע והרצון לעזור.

לאט לאט הכרנו והתחברנו, והם התחילו להרגיש כאן כמעט כמו בבית וכל הזמן הזה המשכנו לקלוט עוד אנשים שפונים אלינו.

אחרי 3 שבועות חלק מהמשפחות נפרדו, עברו למקומות אחרים או חזרו לבתיהם.

הירתמות האירוח לא חדלה ולמפונים גם נפתח מקור חדשות המפונים, מידע ופעילויות הרגעה, ספורט וחברה. כל הטוב הזה והעזרה של הקיבוץ הקטינה במעט את המתח העצב הדאגה והכעס העצום. אפיקים במערכה, מארחת כמו גדולה.

נכון להיום מתארחות באפיקים מכינת גליל עליון המונה 53 בנות ובני נוער וצוות המדריכים שלהם, הם מתגוררים באכסניית המבצר. ומכינה מקריית שמונה המונה 25 חבר'ה והם מתגוררים במגורי הפרבר לשעבר (מתחם צבר) וכמו כן משפחות שמתארחות בבתי חברים ובדירות החיילים שלנו.

קצרה היריעה מלפרט את כל התודות לאנשים הרבים מספור שדואגים ומתגייסים, שתומכים ונכונים לעזור - קהילת אפיקים מתגלה בגדולתה וברוחב לבה בכל יום מחדש!

ובנימה אישית:

החזירו את החטופות, הילדים והחטופים.

תנו לחיילינו לחזור הביתה.

והביאו שלום עלינו ועל כל ישראל.

של כולכם ואתכם

צוות הטיפול במפונים קיבוץ אפיקים

"ואפשר לראות את התקווה כמין עוגן, שנזרק מתוך קיום חנוק ונואש לעבר עתיד טוב וחופשי יותר. לעבר מציאות שעדיין איננה קיימת, שרובה עשוי ממשאלות לב. מדמיון. העוגן נזרק ונאחז בקרקע העתיד, והאדם, ולפעמים חברה שלמה, מתחילים למשוך את עצמם אליו.

זה מעשה אופטימי: היכולת להשליך את העוגן הדמיוני אל מעבר לנסיבות המוחשיות והשרירותיות מעידה על כך שבנפשו של האדם שמעז לקוות יש עדיין מקום אחד שהוא חופשי. מקום שאיש לא הצליח לדכא אותו, ולא לזהם"

דויד גרוסמן

תומכות לחימה

צוות "תומכות לחימה": מאיה עתיר, רונית מי טל ונעמה מאור, הוקם בחסות וועדת ייעוץ ובליווי של שירי יובל, במטרה לתת תמיכה ולעטוף משפחות בהם יש מגוייסים וחיילים בסדיר.

נכון להיום באפיקים 70 משפחות בהן יש בעל/אישה/בן/בת- במילואים או בסדיר.

הגדרנו לעצמנו כי נרצה לקיים שיחה פעם אחת בשבוע עם נציגת המשפחה ועוד הודעת ווטסאפ אחת. כדי לקיים זאת לטובת 70 משפחות צוות "תומכות לחימה" גייס 18 נשים יקרות מכל הגילים בקיבוץ אשר כל אחת אמונה על 4-5 משפחות איתן שומרות על קשר ומשקפות את הצרכים שעולים בשיחות.

אנו משתדלות לעטוף את משפחות המגוייסים והחיילים בסדיר, וזאת בעזרתם של אנשים טובים מהקהילה בכל שכבות הגיל, לדוגמא:

- **חילקנו חלות לשבת- תרומת "דוכן צמח" בזכותו של המנהל- ויקטור תמים שגר אצלנו באפיקים.**
- **גייסנו את הוותיקים** להביא שוקולד למשפחות המגוייסים והחיילים ואת המבוגרות המקסימות לארוז לטובת: כיתת הכוננות, החמ"ל ולאלו המטפלים במשפחות המפונים.
- גלית אלפרט תרמה שוקולד מתנת "גליתא"- המבוגרות ארזו באהבה, וגם אלו חולקו למשפחות.
- החלוקה של כל התרומות הנפלאות הללו נעשת ע"י **בני ובנות הפרבר ומרכזון ז-ח הנהדרים!!**
- **קיימנו ערב תרפיה ועיסוי לנשות ואימהות המגוייסים והחיילים** במימון הנהלת הקהילה בהנחייתה של תרזה ליבנה מבית זרע. הכיבוד והשתייה ועיצוב המועדון נעשה ע"י נשים יקרות מהקיבוץ.
- בשבוע שעבר קיבלו נשים שיש להם בעלים/נשים מגוייסים/ות ארוחת ערב שהכינו נשים יקרות מתנדבות בקיבוץ.
- קיימנו ערב לצוות הנשים שמשוחחות עם המשפחות בכל שבוע- כדי לעזור בהכלה ולשמוע מהן רעיונות להמשך. וכל הזמן עם הפנים קדימה, בחשיבה תמידית איך אפשר להקל ולהטיב במעט, וכל מה שנעשה – נעשה בזכות הקהילה היפה שלנו: מבוגרים, צעירים ונוער שנרתמים לכל בקשה לעטוף את משפחות המגוייסים והחיילים.

כולנו ביחד ננצח, נמשיך להיות בקשר, צוות תומכות לחימה.

"קשר חם"

מכתב בחבילה: נשלח לחיילים שלנו שבסדיר ולמשפחות מגוייסי המילואים - לבנות הזוג ולהורים

בנות ובנים - חיילות וחיילים, משרתי המדינה בשנות השירות, בסדיר ובמילואים. יקרים ויקרות שלנו,

לפני שנים רבות, התנגן שיר במצעד הפזמונים ושמו "בתי את בוכה או צוחקת" (מילים יובב כץ, לחן דוד קריבושי). שיר זה מתייחס להפגזות הקשות בצפון הארץ, לפני מלחמת ששת הימים:

**"ילדה בגדות יצאה ממקלט - ואין בתים עוד במשק
אמא היה לנו בית ירוק, עם אבא ובובה ושסק
הבית איננו ואבא רחוק - אימי את בוכה או צוחקת"**

עשרות שנים עברו מאז, ושוב יצאו ילדים, בני נוער ומשפחות מממ"דים ומקלטים כשהם חווים ורואים את חורבן המשק והבית.

שוב אנחנו עומדים מול פני הסכנה והחרדה בלב כולנו.

אנו מחפשים חיזוק, ומוצאים אותו בשלל המתנדבים והמתנדבות, בין אם בארגונים ובין אם ביוזמה אישית, אשר קמים ועושים מעשה, מושיטים יד, מטים אוזן, ופותחים את הלב.

אנו נושאים עינינו אליכם, הנושאים את המשא הכבד על כתפכם, בלבבכם.

אנו גאים כל כך בכם ובכן,

בכל מי שמוכן לקחת חלק במאבק הבלתי נגמר במדינה שלנו - לחיים ולשלום.

"שקיעות באדום זורחות בזהב, פוגשות בירוק ובמים

ובלי תותחים של אויב על ההר - יוריק עוד העמק, והעוטף, כפליים"

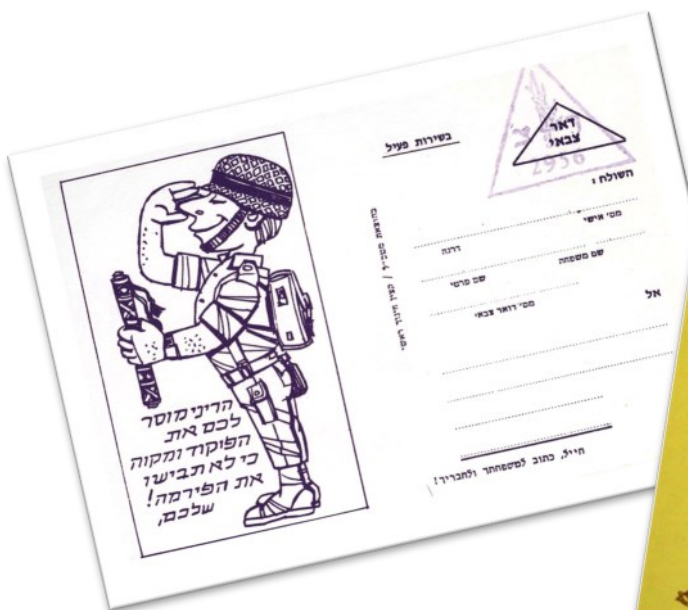
אנו יודעים שאתם תהיו חלק משמעותי מהתיקון והשיקום, והעתיד.

אתם כבר עושים זאת -

ועל כך גאוותנו.

שמרו על עצמכם וחזרו בשלום הביתה לו יהי.

**באהבה, קשר חם וכל קהילת אפיקים
כתבה: נועה בר חושן**

מתוק על הלב

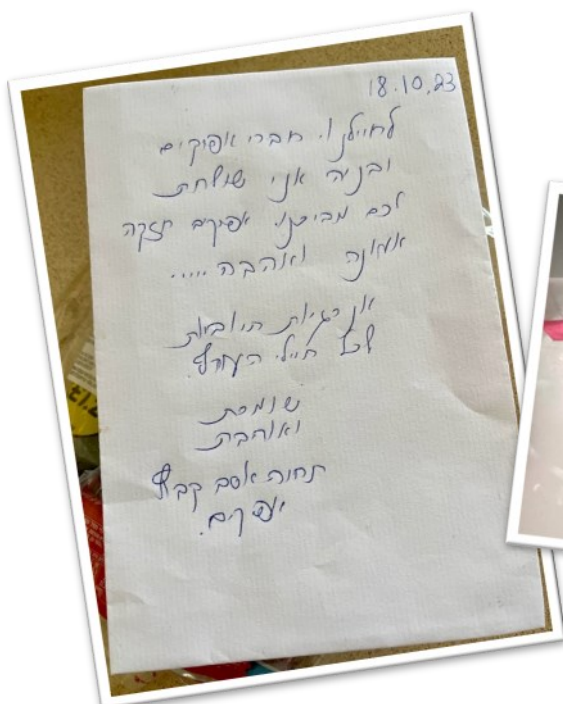
מתכון הבראוניז של אבנר פישביין - לימים כאלה, שצריך להמתיק קצת את הגוף ואת הנשמה.

חומרים:

- חבילת חמאה 200 גרם
- 2 חפיסות שוקולד מריר של 100 גרם (הכי זול של ורד הגליל, מארז של 6), (אפשר גם מריר עם אחוז גבוה של 60% מוצקי שוקולד).
- 2 כוסות סוכר (כוס רגילה = 200 מ"ל)
- 1 שקית סוכר ווניל - 10 גרם
- 5 ביצים בינוניות
- 1 וחצי כוסות קמח (כוס רגילה = 200 מ"ל)
- (בפסח: במקום הקמח : 3/4 כוס קמח מצה ו- 3/4 כוס פרורי שקדים או אגוזים או פרורי בוטנים לפי הטעם).
- 1 שקית שוקולד צ'יפס מריר (חשוב) של 250 או 300 גרם

אופן הכנה:

1. לחמם במקביל להכנות תנור ל- 180-200 מעלות.
2. להמיס את החמאה וחפיסות השוקולד בסיר מעל סיר עם מים.
3. לאחר ההמסה להוריד מהאש.
4. להוסיף את הסוכר וסוכר ווניל ולערבב.
5. להוסיף את הביצים ולערבב.
6. להוסיף את הקמח ולערבב היטב.
7. להוסיף כ- 1/2-2/3 מהשקית שוקולד צ'יפס ולערבב.
8. לשפוך את התערובת לתבנית שטוחה שלושים ס"מ על שלושים וחמש ס"מ על גבי נייר אפייה (חשוב שהשכבה לא תהיה עבה, לכן חשובה מידת התבנית לערך).
9. לפזר את שארית שקית השוקולד צ'יפס למעלה.
10. להכניס לתנור החם ב- 180-200 מעלות למשך 19-20 דקות.
11. להוציא לקרר כשעה באוויר חופשי ואז לפרוס עם סכין חדה לפרוסות קטנות להגשה.
12. מתבנית ניתן לחתוך כ- 64 חתיכות.

ארכיון אפיקים במקלט

עברו כבר 5 שבועות מהשבת הארורה של 7 באוקטובר, השבת של שואת יישובי עוטף עזה. נכנסנו לשגרת חירום, שגרת מלחמה אפורה ועצובה.

כבר בימים הראשונים הבנו שהמקלטים שלנו, שעמדו עשרות שנים ללא שימוש, צריכים לקבל טיפול. ירדנו חזרה במדרגות החשוכות, נתקלנו במחסנים עמוסי ציוד, באוספים שונים (ומשונים), במציאות נשכחות, במיטות ילדים מחוברות לקירות, בהמון המון אבק ובזיכרונות שהעדפנו לשכוח.

באחד הימים קיבלתי טלפון נרגש מכרמל גביש שדיווחה לי שבמחסה מתחת לבית 25 יש המון כרזות ישנות על הקירות, סלילי הקלטה, תקליטים ועוד אוצרות אבודים. מהתמונות הראשונות שקיבלתי ממנה הבנתי שמדובר בכרזות של תחנת הרדיו המקומית "קול אפיקים"!

את מה שכרמל הצליחה להציל היא הביאה לארכיון. לצערי רוב הכרזות במצב גרוע ובכל זאת היה לי חשוב לצלם את מה שאפשר היה להציל ולהביא לכם דרישת שלום נשכחת מימים רחוקים.

אני מתארת לעצמי שבהרבה מקלטים נמצאו מציאות יקרות ערך ולצערי לא יכולתי להגיע אליהם...

מאיה

את הסיפור הזה, בליווי תמונות של המודעות שהיו תלויות על קירות מקלט בית 25 פרסמתי בפייסבוק של הארכיון, ואלו חלק מהתגובות שכתבו:

- ♦ אני הילה מדור שלו הבת הבכורה של משפחת מדור רוצה להוסיף מזכרונותי בתחנה אבא תמיד אמר שיש לשמור ולשמר זכרונות אחד הפרקים המופלאים היה כשהקליט בנים חיילים כשחזרו מהצבא וסיפרו חוויות ולצערנו לא תמיד שבו הביתה וההקלטות של אבא הביאו זכרון למשפחות... אבא מאוד אהב להכין תסכיתים עם אפקטים נפלאים אשר קיבל מקול ישראל.. אפילו השתתפתי בכמה מהם.... ולבסוף תחנת קול אפיקים היתה מיוחדת כמו שגל כתב... יבורכו העוסקים במלאכת אסוף זכרונות ושמירתם. **תודה מהילה מדור שלו**
- ♦ למדתי אצל הפרופסור דב שנער, חוקר תקשורת ידוע (נפטר בשבוע שעבר) ואני זוכר שהוא דיבר בהתפעלות על המיזם היחודי הזה שנקרא "קול אפיקים". היום, כשאנחנו מוצפים בערוצי מידע, קשה להבין עד כמה מיוחד ופורץ דרך היה אז ישראל מדור עם קול אפיקים שהוא הפעיל. **אלי אשכנזי**

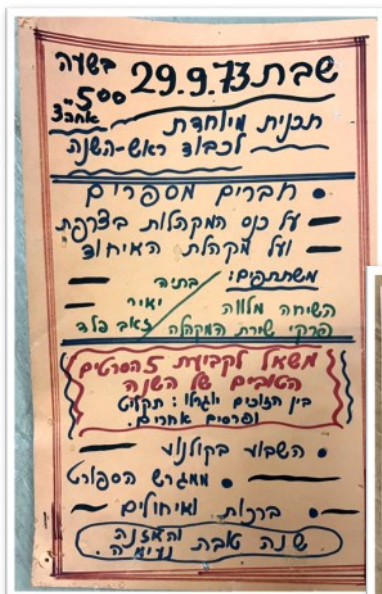
- ♦ מאיה יקרה, כמו בעבר הצלחת שוב פעם לרגש אותי

בזמן קיומו הפעיל של קול אפיקים שיתפתי רבות פעולה עם ישראל מדור בנושאי מוסיקה וטבע. אשמח מאד לעיין בממצאים הללו של קול אפיקים בהזדמנות (אתאם מראש).

אגב, במקלט של בית 4 בשכנות הדוקה לציוד של קול אפיקים שכן גם אוסף התקליטים (מוסיקה אומנותית: LP, 78) של הקיבוץ שנוהל על ידי שלמה בן-יצחק, מה שאפשר שיתוף פעולה בין ישראל מדור ושלמה בן יצחק באחד מהמשדרים של קול אפיקים לשדר משם חידון מוסיקלי כשהנשאלים ישבו שם במקלט-סטודיו.

בתודה ובתקווה לימים טובים יותר, **משה גופן**

- ♦ מאיה... בקשר לסלילי הטייפ.. אני זוכרת שבני ברקן עזר לאבא (ישראל מדור) להעביר אותם מהמקלט בבית 25 לאיפה שהיתה המרפאה הישנה (ליד מרפאת השיניים). אולי המידע הזה יכול לשפוך אור על הקלטות החשובות האלו. **רותי אלרואי**

משרתים בחזית ישראל

אחים לרפת - גל וייס ינאי רכזת המתנדבים

גל וייס ינאי, בת אפיקים, נשואה לנדב ינאי מנהל רפת אפיקים, עובדת מהבוקר המוקדם ועד השעות המאוחרות של הלילה בחמ"ל ההתאחדות כרכזת מתנדבים. תפקידה, מציאת מתנדבים לעבודה ברפתות. ינאי "זה מצב חירום שלא חווינו מעולם"

גל, לשעבר רפתנית, 18 שנים היתה מדריכת תוכנה בחברת 'אפימילק' והסתובבה ברחבי העולם, וב-6 האחרונות עובדת בהתאחדות יצרני החלב, מדריכת נעה ושופטת בקר בשנה האחרונה. גל: "תשמע, אני עם דמעות בעיניים ואני זה לא הסיפור כאן, המלחמה האיומה שנפלה עלינו, מאלצת אותנו כחברה, לעשות הכל, למען תושבי העוטף ובמקרה שלנו, לרפתות העוטף שספגו מכה קשה. יש לי את הזכות לעזור להם, אז אל תעשה את הכתבה עלי, החשובים כאן הם המתנדבים האמיצים שלנו וכמובן תושבי העוטף. לשמחתי התארגנו כאן בהתאחדות מיידית, זה מצב חירום שלא חווינו כאן מעולם וליאור הבין זאת מיד והורה על הקמת חמ"ל כבר ביום הראשון ומאז אני על זה, מסביב לשעון. רוח ההתנדבות ממש מרגשת"

גם לרפתות הצפון

זה החל ברפתות העוטף ועבר לרפתות בכל גבולות הארץ, אומרת גל וממשיכה "בעצם נכנסתי לזה במקרה, היית בחמ"ל ההתאחדות וביקשו ממני לקחת את נושא ההתנדבות, כמובן שנענית בחיוב ומאז, אין יום ואין לילה".

יש היענות?

"זה לא יאומן כמה אנשים רוצים להתנדב ולעזור, זה באמת מרגש, איזה עם יש לנו. יש המון המון רצון לתרום ולהתנדב, נכון לעכשיו יש לי רשימה של כ-1000 מתנדבים והעבודה היא מסביב לשעון. אך העניין הוא שמחפשים רפתנים מקצועיים אתה יודע. העבודה הכי קשה הוא להסביר למתנדבים הנהדרים שלהיות רפתן זה מקצוע ולכן צריך לזכך את העניין כי בסוף אנחנו מחפשים רפתנים כי מדובר במלחמה אמיתית ואין שם לא פנאי ולא את התנאים ללמד להיות רפתן. אנחנו 10 ימים על זה ויש קרוב ל-180 רפתנים שכבר התנדבו. לצערנו המלחמה תימשך והמטרה שלי היא לגייס רפתנים לסבב של שבוע עבודה ברפת. כי בסוף מדובר בעבודה לא קלה, עם פרות שרגילות להיחלב 3 פעמים ביום ופתאום הן נחלבות פעם ביום, לאחר מכן פעמיים ביום וכשהמצב מתוח, מלווה באזעקות, בטילים ורקטות, לא פשוט. צריך להבין כי הרפתות בעוטף עברו ועוברות טראומה גדולה".

וכעת יש דרישה גם ברפתות הצפון?

"אכן כן, לצערי בימים האחרונים יש ביקוש למתנדבים גם ברפתות גבול הצפון. צריך להבין כי בסופו של דבר הרפתנים המתנדבים, מגיעים לאזור קרבות וזה כלל לא מובן מאליו, נקווה לימים שקטים יותר.

מתוך אתר יצרני החלב בישראל - כתב: ראובן זלץ

מקום לגאווה!

הנציגות שלנו ברפתות הדרום: תאיר לב בניר עוז, עדי ציוניס ושלי הלחמי בחולית ועתליה הלחמי בנירים.
תודה לכן בשם בית אפיקים!
שמרו על עצמכן!

במחאה ובתמיכה - ניר ועמית עתיר

נתבקשתי על ידי מאיה, עורכת העלון, לספר מעט מה אנו, עמית ואני עושים במסגרת השמונה החדשים הקשים והנוראיים העוברים עלינו כאן. מה אנו עושים ואומרים ודורשים מאז הבנו כי ראש ממשלה המואשם בפלילים, מוביל אותנו, את העם, למדרון תלול אשר את סיומו לא נדע.

אנו, עמית ואני השתלבנו במחאה הגדולה שהפכה להירתמות וסיוע במאמץ המלחמתי בעורף, כל אחד מכיוון שונה ודרך שונה, אך דרכינו ומעשינו משתלבים הן בעשייה ובוודאי ברצון ובדרישה. אנו משתתפים, יוצרים ויוזמים פעילות בכל מרחבי ישראל משדה בוקר, ירוחם, שדרות וצפונה עד למושב מרגליות. השותפות שלנו באה לידי ביטוי גם בפנינו נפגעים משדרות לבאר שבע, הובלת אוכל למשפחות מנותקות בשדרות, מבטחים, מושב אבשלום בדרום, עוטף עזה, ובצפון בקריית שמונה, מרגליות, עידוד ותמיכה במשפחות וקהילות שותפות, כמו הקהילה הדרוזית ששכלו ואיבדו מבניהם, וקהילות אחרות שאיבדו את ביתם, וכן, גם לחברים ומשפחות מאותן יחידות האם בהן אנו שרתנו בעת שירותנו בצבא. כל אחד בדרכו ומעשיו הוא -

אז ראשון - עמית אחי:

במהלך ה-10 חודשים האומללים, מאז יום חזרתו של הנאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים לרוה"מ הצטרפתי לצוות של מטה ההפגנות בצמח. בשם המטה הובלתי שירות רכבים שיצאו באקט הפגנתי מעמק הירדן לביצוע השהיות תחבורה לאורך כבישי הצפון, כולל ירושלים. הצטרפתי לצוות המוביל של "חזית הצפון" אשר מאגדת בתוכה את כל מנהלי המחאות של הצפון, הובלתי את המחאה הראשונה מול הנאשם בנווה אטי"ב ובמהלך שלושה ימים ניהלתי את המאבק מהשטח, הובלתי את ההפגנה מול אבי דיכטר במנחמיה, את ההפגנה הגדולה מול ראשי הציונית הדתית בישוב הלא מוכר מרום ארבל, מול שר המשפטים יריב לוין בעת ביקורו בעפולה ואת מסע הטנק מרמת הגולן לצמח לעצרת גדולה של לוחמי כיפור 73. בכל שבת, עד תחילת המלחמה, ארגנתי כחלק ממטה כיכר צמח הדמוקרטי את ההפגנה השבועית בכיכר צמח. יחד עם עופר עמיאל מאשדות יזמנו את הקמת "מבצר הדמוקרטיה" בכניסה לאשדות יעקב, סמל המאבק של עמק הירדן ברפורמה.

באוקטובר 7 פרצה המלחמה הנוראית ורוב קבוצות המחאה יצאו מיידית לפעולות תמיכה במפונים הרבים ובחיילים בצפון ובדרום. הצטרפתי לצוות לוגיסטיקה של הצפון שאורגן ביום ראשון ה-8 לאוקטובר והתחלנו לתת תמיכה מאסיבית לחיילנו בצפון שהיו מחוסרים ציוד רב, כגון מזרונים, שק"שים וציוד קרבי מינימלי. באחד הפוסטים ראיתי שיש צורך במתן שירותי כביסה לחיילים והתחברתי ליזמית צעירה מקריית שמונה שהציעה להקים מיזם כביסה לחיילים בשם "חייל אל תתבאס יש מי שיכבס". מהר מאוד הבנתי את גודל הצרה ועברנו לתת שירותים גם למפונים. המיזם עובד על שילוב של מכבסות קיבוציות והקמת קבוצות כביסה של מתנדבות. יש בישובים השונים. במהלך התקופה גויסתי לטובת החמ"ל האזרחי של "אחים לנשק" שהוקם בציפורית והתחלתי לחלק מכוונות כביסה למלונות, כפרי נופש ובתי הארחה, בהם יש מפונים מהצפון וגם מהדרום. היום המיזם הזה גדל ואנו הולכים לחלק מכוונות בכל הארץ תרומת תורמים נדיבים. גיליתי אנשים מדהימים, זרים לחלוטין שהתגייסו לטובת העם הזה שחווה את האסון הכי גדול מאז השואה. אין הבדל בין אדם לאדם בין דעה פוליטית אחת לשנייה, כולנו עושים כיד אחת למען מדינת ישראל למרות שממשלת הזדון לא עוזרת לנו.

וכעת אספר את מעשינו של מאיה ושלי:

קמתי והצטרפתי לתהליכי המחאה וההפגנה נגד הממשלה ביחד עם קבוצת בני המחזור שלי, מחזור אשר התגייס ב- 2/11/1971 לשריון. אנו קמנו ונעמדנו על רגלינו כאשר נוכחנו וראינו מה הוא הכיוון של ראש ממשלה, כפי שצינתי למעלה, המואשם בפלילים, מתכוון ומנסה לעשות - **לשנות את אופייה וצביונה של המדינה! ממדינה יהודית דמוקרטית וליברלית המבוססת על מגילת העצמאות עליה חתמו ב-48 כל מנהיגי הציבור הרחב למדינה אשר תישא צביון ואופי דיקטטורי! אנו, בני המחזור נאספנו, ונפגשנו מבלי לתאם מראש, הרגשנו כי קיבלנו צו 8 אזרחי! לקום ולהגן על מגילת העצמאות להגן על צביונה, אופייה ודמותה של מדינת ישראל! וקראנו לקבוצה: "לוחמי כיפור 73 מגנים על דמותה של המדינה" ויצאנו לדרך!**

החלטנו אז כי כשם שנלחמנו, בכיפור 73, על הבית, על העמק, על עצמאותה והמשך קיומה של מדינת ישראל, כך נעשה זאת גם עתה. עלינו לרמת הגולן, לקחנו שילדת טנק הצנטוריון, הטנק עליו נלחמנו על חיינו וחיי המדינה והחלטנו לנוע עם טנק זה העטוף במגילת העצמאות בכל הארץ ולדרוש מהממשלה לשמר את מגילת העצמאות וערכיה. עצרו אותנו בדרך והואשמו בגניבת טנק! טנק גרוטאה אבל תיק פלילי יש לי על גניבת טנק, מקביל לתיק שנפתח לי בגיל 17 על גניבת טרקטור...

ואז כאשר חשבנו מה לעשות הצטרפו אלינו לוחמי חיל הים, הצוללות והסטי"לים ובנו דגם טנק מקלקר ועם הטנק הזה, העטוף במגילת העצמאות, החלנו את מסענו דרומה: רמת הגולן בעקבות הלוחמים על ציר הנפט, צמח, דגניה א', צומת אלונים, חיפה ועל כביש 2 לאור עקיבא, חדרה, קיסריה ומשמ לקפלן תל אביב, מבשרת ציון וירושלים, הכנסת, ירוחם, שדרות, אוניברסיטת ספיר, יער בארי, שדה בוקר באחוזת הקבר של דויד בן גוריון וחזרה לקפלן. **בקפלן הופענו באופן קבוע בכל מוצאי שבת.**

מעבר להפגנות עם דגם הטנק אנו, מאיה ואני, לקחנו חלק בהפגנות כאן בצמח, עלינו לכפר גלעדי, כרמיאל, עפולה, אור עקיבא. בחלק מהמקומות אף נשאתי דברים בשם הקבוצה את ה"אני מאמין" שלנו.

ואז פרצה המלחמה! תאריך של עוד שבת שחורה- ה-7 באוקטובר! יום אחד לאחר ה-6 באוקטובר לפני 50 שנה והגהנום שוב פתח את פיו!

ירדתי לשבוע ימים לדרום, לצומת בית קמה, לנתי אצל חברים בשובל והתחלתי לעזור בכל מה שניתן היה לעזור - לדחוף חבילות אוכל למשפחות מבודדות, כניסה לשדרות למשפחות ובודדים, פינוי אנשים מבוטלים ומפוזרים מחוויה קשה שעוצמתה לא הייתה מוכרת להם. נכנסתי בליווי צבאי למושב אבשלים בערבו של יום, לחלץ 4 חתולים מחדרה של קצינת משטרה שנפלה על משמרתה במסיבת "נובה". שם גם פגשתי חיילים וחיילות קרביים של קרקל ובשבתי איתם בלילה, עד שהתאפשר לנו לחזור לבית קמה, סיפרתי להם על שקרה לנו ביום כיפור 73. חשבתי לעודד ולחזק ומצאתי חבורת חיילות וחיילים חזקה, מודעת נכונה ומוכנה, ושלמה עם עצמה ומעשיה לקראת כל העומד להתרחש! הם יותר חיזקו אותי מאשר אני אותם...

בהמשך חזרתי הביתה ומכאן עליתי בשעת לילה עם כבודה של אוכל וציוד לסיירת אגוז שישבו אז ב(...). עליתי עם חברי להתנדב לעבודה בלולים של מושב מרגליות (הצטרפו אלינו ניב פינסקי וגיל כץ).

כאשר החלה הכניסה של כוחותינו לרצועת עזה והחלו אבדות מחיילי חטיבה 188 ומחטיבה 7, וזוהו החיילות/חיילים שנפלו על משמרתם ב-7 לחודש יצאנו לנחם משפחות של חללים.

צוות גדול של לוחמי כיפור 73 וחברים, כ-60 איש, עלינו לכפר יאנוח הדרוזי, לכבד, לחזק ולתמוך במשפחתו של מגיד 53 חטיבה 188, סא"ל סלמאן חבקה, אשר נפל בקרב בעת שנע לחלץ את חיילי גדי 13 של גולני.

במלאת 30 ל"שבת השחורה" אני מצטרף למשפחות השכולות ולמשפחות החטופים, להפגנה המפנה אצבע מאשימה לכנסת, לממשלה ובעיקר לביבי נתניהו בדרישה חד משמעית שיילך הביתה.

בכל הפעילויות בהן לקחתי חלק, לא הייתי מופתע כלל, אך כן הייתי **מלא גאווה וכבוד** לעם ישראל אשר התאחד והתלכד, בניגוד לכל שופרות השילטון וניסיונותיו של נתניהו, לעם אשר התנהל ומתנהל בשעת מלחמה ללא הממשלה והכנסת, אשר אינה יכולה ואינה יודעת מה היא צריכה לעשות וכיצד עליה לפעול למען העם שלצערו בחר בה לפני כ-8 חודשים!

עם ישראל חי ונושם כגוף אחד חזק וביחד ננצח גם את המלחמה וגם את הממשלה.
כתב וערך ניר עתיר

שגרת מלחמה - בפרסומים ובעין המצלמה

הדף הרשמי של קיבוץ אפיקים
 Posted by Maya Ashkenazy
 23 Oct · 🌐

בימים האחרונים הופעל פה לחץ כבד כדי שגם אנחנו נשחרר קצת תמונות של כיתת הכוננות שלנו. אבל אצלנו מעדיפים לעבוד בשקט ולהתכונן לכל תרחיש אפשרי, בלי הרבה דיבורים. אז אתם יכולים להיות רגועים, כיתת הכוננות שלנו ברמת מוכנות גבוהה ולא נחה לרגע. כל מה שנדרש מאיתנו זה לסמוך עליהם!

צילום: מאיה אשכנזי

הדף הרשמי של קיבוץ אפיקים
 Posted by Maya Ashkenazy
 2d · 🌐

לחיילות והחיילים האהובים שלנו- בסדיר ובמילואים - אנחנו גאים בכם! שימרו על עצמכם ושובו אלינו בשלום, מחכים לכם בחד"א 🇮🇱💙💜💛

See insights and ads
 119
 Boost post
 4 comments 4 shares

See insights and ads
 198
 18 comments

הדף הרשמי של קיבוץ אפיקים
 Posted by Maya Ashkenazy
 29 Oct · 🌐

אין גיל מבוגר מידי להתנדבות! רינה כץ שלנו נסעה אתמול לעזור בחממות של משק נחום במושב ירדנה, לאחר שמכל 8 העובדים התאילנדים שעבדו אצלם הם נותרו עם עובד אחד. הידד לכל המתנדבים בעם!

הדף הרשמי של קיבוץ אפיקים
 Posted by Maya Ashkenazy
 16h · 🌐

7/11/2023 - אנו מציינים חודש למתקפת הטרור האכזרית על קיבוצי הנגב המערבי, מושבי וערי הדרום. קהילת אפיקים מתייחדת עם זכר הנרצחים והנופלים.

קדיש ישובי עוטף עזה | הרב גלעד קריב 2023

!תגדל זקרם של הרוגי קבוצי עוטף עזה וכל נרצחי המערכה הנוראה בערים, ביישובים ובמושבים, וזקרם של נופלי צה"ל, המשטרה וכוחות הבטחון. ויתקדש צו החברות, הערבות ההדדית, חיי הקהילה, אהבת הארץ, והדבקות בערכי היסוד של הצינונות ובערכי השיוון, החרות והשלום.

הדף הרשמי של קיבוץ אפיקים
 Posted by Maya Ashkenazy
 12 Oct · 🌐

תודה לנערות ונערי הפרבר, למדריכה שקד, לאימהות של הפרברניקים שבמבצע בזק גוייסו אתמול לאפות עוגות, לכתוב מכתבים ולחלק למשפחות המגוייסים והמגוייסות שלנו - הסדרניקים והמילואימניקים, כאות תמיכה והזדהות. חושבים עליכם כל הזמן! שובו אלינו כולם בשלום, מחכים לכם בבית!

*נא לעדכן במזכירות אם הבן, הבת / הבעל נקראו לדגל

הדף הרשמי של קיבוץ אפיקים
 Posted by Maya Ashkenazy
 31 Oct · 🌐

בכניסה לאפיקים מחכים, מייחלים ומתפללים לחיילים, למפונים, לחטופים. יותר מזה אנחנו לא צריכים 🙏

מקלט החמ"ל

26.10.2023 הופעה של דיויד ברוזה

12.10.2023 טקס הורדת הדגל לחצי התורן

5.11.2023 מיצב באמפי למען השבת החטופים והשבויים

11.10.2023
אזעקה!
ירידה למקלטים

ביתת הכוננות אפיקים

8:02

דוברי צח"י עמק הירדן

חשובה

הודעה בעקבות הירי בדרום -
7:10, שעה 7:35

החל מהבוקר נורו מטחי ירי כבדים על דרום בארץ. המועצה עוקבת אחר ההתרחשויות ונמצאת בקשר רציף עם גורמי הביטחון ופיקוד העורף.

מועצה אזורית עמק הירדן נמצאת במצב של שגרה מלאה.

אנו נמשיך לעדכן בהתאם להתפתחויות.

המשך חג שקט לכולנו.

7:41

מזל טוב למעין ואיציק כהן
 לנישואי בנם רז עם בח"ל רוני
 מזל טוב לסבתא יוכצ'ה ניאגו
 לנישואי הנכד
 ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב לאילנה ועמית עתיר
 לנישואי בתם ים עם בח"ל עילם
 מזל טוב לסבתא רוני עתיר
 לנישואי הנכדה
 ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב לרינת ואלי ויידה
 להולדת הנכדה טנא
 בת לתום ואילנה
 לנעמי ולוי חופש להולדת הנינה
 ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב לרבקה ואיציק טאוב
 להולדת הנכדה
 בת לעתליה וימי
 למימי להולדת הנינה
 ברכות לכל המשפחה!

את העצה הכי טובה של היום שמעתי הבוקר מפרופ' יורם יובל:
 הרבה אנשים תוהים "איך מחזירים את האופטימיות? איך אוכל
 לחזור לתפקד ולראות אופק טוב, תקווה לימים טובים יותר?".
 התשובה: לתכנן קדימה, גם אם התכנון נראה כמוטל בספק רב.
 למשל להזמין ברטיס טיסה כבר עכשיו לחופשת הקיץ, להירשם
 לסדנא שמתחילה בעוד חודשיים, להתחיל פרויקט חדש שיניב
 פירות רק בעוד ארבעה חודשים וכד'. תתכננו קדימה.
 אדם בלי אופק הוא אדם תלוש. (לינוי בר גפן)

